

Ben Verleg

Herdenkingsbijeenkomst vrijdag 23 september 2022

Arthur van Schendel

Ben kwam in het begin van deze eeuw over van de Belastingdienst naar de gemeente Amsterdam om de dienstverlening te verbeteren. Dat was hard nodig.

Hij werd bij de Belastingdienst gescout omdat hij was opgevallen door zijn heldere ideeën over het verbeteren van de organisatie van de overheid.

Hij dacht na over hoe de overheid beter zou kunnen functioneren én had de ambitie om dit verder te ontwikkelen. Toen hij gevraagd werd om voor Amsterdam te gaan werken – de stad waar hij al woonde – greep hij die kans met beide handen aan.

Eigenlijk was het een onmogelijke opgave, omdat 60 zich onafhankelijk gedragende koninkrijkjes – de diensten en de stadsdelen – zouden moeten gaan samenwerken binnen de republiek Amsterdam.

Hij betrok de werkkamer naast mij en al snel trokken wij gezamenlijk op in een drietal terreinen: dienstverlening, 'corporate identity' - zeg maar het 'merk' Amsterdam en integriteit. Deze drie dossiers beoogden om meer samenhang in de gemeente te brengen.

Zonder te beschikken over formele macht - maar door slim, analytisch en communicatief te opereren -, ging hij buiten de gebaande paden om en verkreeg hij gezag bij zijn collega's dwars door de organisatie heen.

In essentie kwam ons werk neer op het zorgen voor standaardisering, normering en eenheid. Hetgeen verre van eenvoudig is om in een complexe organisatie voor elkaar te krijgen.

Maar *Ben* kreeg veel voor elkaar door zijn inhoudelijke deskundigheid, onverstoortbaarheid en vasthoudendheid; wanneer iets onmogelijk leek, wist hij toch een muizengaatje te vinden. Ik heb dan ook veel van hem geleerd. Voor zijn vernieuwende aanpak ontving de gemeente tal van prijzen.

Ben was daar net zo bescheiden over als trots op.

Ben zong steeds zijn eigen wijs.

Wat er ook in zijn leven en werk gebeurde, altijd was er voor hem een ander lied te zingen als dat nodig was.

Daarom was het – achteraf gezien – ook helemaal logisch dat hij zijn boek over Gevleugeld Leiderschap maakte.

Opvallend is wel dat niet alle vogels zangvogels zijn.

Ben zong zijn eigen wijs. Dat bleek ook uit hoe hij met zijn naderende dood is omgegaan. Daar betrok hij ons allen bij - op een lichte manier - door zijn blogs, via de appjes, tijdens bezoeken en hier op 15 mei bij de lanceringsbijeenkomst van zijn boek.

Vorige week dinsdag deelde hij met mij nog deze hem kenmerkende anekdote:

Bij de Belastingdienst wilde een baas hem een onvoldoende geven voor 'plannen'. Dat kon *Ben* niet in zijn ogen niet zo goed.

"Dat kan ik wel", zei *Ben*, "alleen wordt planning nooit zo uitgevoerd."

"OK", zei de baas, "ik zal er een voldoende van maken."

Waarop *Ben* – ongetwijfeld met met een twinkeling in zijn ogen - zei: "Zie je, jij kan ook niet plannen wanneer je het voornemen om mij een onvoldoende te geven, niet uitvoert."

Ben zong zijn eigen wijs.